

Svoboda slova skončila - zapomeňte

- CZ24 News | 7. dubna 2022

SLOVENSKO/ČESKO: Dostal se mi do ruky dokument, jímž slovenský Národní bezpečnostní úřad (NBÚ) rozhodl o „blokování škodlivé aktivity“, jmenovitě provoz serveru Infovojna na všech jeho doménách. Jde tedy o akt úřední cenzury, jakou mnozí ještě dobře pamatujeme z období, kdy podobné kroky podnikal Federální úřad pro tisk a informace, spolu s ním česká i slovenská odnož této instituce, a to vše samozřejmě za metodické pomoci a dohledu příslušné správy Státní bezpečnosti. Z doby krátce po srpnu 1968 si vybavíme postupně likvidované nežádoucí časopisy jako (abecedně) Divoké víno, Host do domu, Literární noviny (také v přejmenovaných názvech Literární listy a Listy), Plamen, Politika, dokonce Pop Music Expres, dále Reportér, Sešity pro mladou literaturu, studentský Spiritus Expres, Tvář a bezpočet dalších. Na tyto „revoluční“ tradice nyní navazují úřady nejen u nás (cca 30 zakázaných webů od 25. 2. 2022), ale jak z dokumentu vidno, i na Slovensku.

Oné „škodlivé aktivity“ se měl dopouštět portál Infovojna. Je to už čtvrtý zakázaný web v SR. Předcházely mu Hlavné správy, Armádny magazín a Hlavný denník. Vypínání webů rukou NBÚ umožnil zákon, který vstoupil v platnost 26. února 2022. Stojí v něm, že „NBÚ může z vlastní iniciativy rozhodnout o blokování škodlivého obsahu a aktivit. Rozhodnutí je přezkoumatelné soudem, ale správní žaloba nemá odkladný účinek.“ Dále čteme: „Zároveň státní orgány jsou povinny bez otálení oznamovat NBÚ škodlivý obsah a škodlivé aktivity, které zjistí při své činnosti.“

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Podle tohoto zákona platí, že rozhodnutí o blokování má obsahovat především: identifikaci osoby, která provozuje infrastrukturu, na níž je blokování potřeba vykonat, dále identifikaci škodlivého obsahu anebo škodlivé aktivity, a též důvod a způsob blokování.

Vskutku poučná je definice škodlivých aktivit. Může jít o „podvodné činnosti, odcizení osobních údajů anebo citlivých údajů, závažné dezinformace a blíže nespecifikované jiné formy hybridních hrozeb.“ Je zřejmé, že takto pryžová „definice“ umožní kdykoli státním orgánům vymazat a zakázat jakýkoli informační zdroj, stačí jej prostě označit za „škodlivý“.

Když si čtete ten úřední elaborát o zákazu Infovojny, nestačíte se divit. Hned v prvních odůvodňovacích artikulech se dovíte, že listinné důkazy, které byly příčinou zákazu, jsou utajované, a tudíž se nemohou uvádět, tedy se o nich z verdiktu nic nedovíte. Jediný listinný důkaz, který je citován, říká, že Infovojna „dlouhodobě a pravidelně šíří škodlivý obsah různými metodami (nástroje propagandy) a prvky informačních operací. Tyto škodlivé aktivity nezahrnují jen nástroje dezinformací, které mají na obyvatele Slovenské republiky během vyostřené geopolitické situace a stupňující se vojenské agrese přímo za východní hranicí SR nežádoucí negativní dopad, ale i

nebývalý potenciál vyhrocovat agresivní nálady ve společnosti a polarizovat ji... Tyto aktivity vnášejí do společnosti nejistotu, což podkopává legitimitu, důvěryhodnost státních institucí a demokratický řád.“ A to celé, podle odůvodnění NBÚ, prý je podepřeno faktem, že informační zdroje (patrně RT a Sputnik, ale jsou jmenovány až v citacích „škodlivých obsahů“), „jsou přímo placené ruskými aktéry, zaměřují se na manipulování veřejného mínění, které svou strukturou a úmyslně zvoleným narativem narušují mír a podněcují k válce a k válečné propagandě.“

Nu, to je tedy objev, že televize Russia Today a server Sputnik (státní tiskové agentury RIA novosti) jsou „placeny ruskými aktéry.“ Jsou totiž transparentně a odjakživa placeny ruskou vládou, podobně jako je Deutsche Welle placena vládou německou, Voice of America vládou USA a Radio Free Europe / Radio Liberty americkým Kongresem. Jinými slovy se zde říká, že nejen, že nesmíme znát jistý typ informací (třeba z oficiálních ruských zdrojů), ale dokonce otevření a zpřístupnění těchto informací je postaveno mimo zákon. Tak mi, prosím, někdo vysvětlete, v čem jsou v této věci tzv. liberálně-demokratické státy lepší než státy, které také znemožňují informovanost svých občanů o jiných „pravdách“, než samy šíří, jak se to setrvale podsouvá třeba Rusku, nebo i Číně a dalším.

V již citovaném odůvodnění z NBÚ je ale i pár dalších pikanterií. Třeba se zde píše: „Infovojna... ovlivňuje veřejné mínění (protože) odkazuje na zdroj News Front, který je považovaný za propagandistické médium.“ Fascinující je formulace „je považovaný“. Už se nemusíme zabývat tím, zda fakticky je či není tím či oním, stačí, že je za něco takového považován. A podobně o tři odstavce dál čteme: „Ve věci blokování není požadovaná nepochybná jistota, postačuje přiměřená pravděpodobnost, že příslušná skutková podstata byla naplněná.“ Co to znamená? Když třeba někdo někomu ze žertu pohrozí slovy „neštví mě, nebo tě zabiju“, je to už trestný čin vraždy? Takto rozkolísané a relativizované pojetí práva a právních jistot vede k totální dezorientaci a naprosté nedůvěře v to, že něco jako právo vůbec existuje, natož aby platila rovnost před zákonem, což je základní podmínka existence demokracie. Té normální, nikoli „liberální“.

Dokument také žehrá na to, že „dezinformace“ na Infovojně byly dostupné každému bez překážek, daných například vyžadováním platby za webové obsahy. Jinými slovy, k těm obsahům se mohl dostat kdokoli, a to je přece nebezpečné. Takto se mohou různí lidé dozvídat to, co neladí s oficiálními doktrínami. Představuji si ale inverzní argumentaci. Třeba že by server typu Infovojna zpoplatnil své obsahy. Vzhledem k tomu, že za dobu svého fungování už nasbíral značné množství sledovatelů, je pravděpodobné, že nějaká malá platba by neohrozila sledovanost webu. Co by pak stálo v materiálu NBÚ a všech mainstreamových médiích? Přece že se Infovojna nestydí lhát a ještě na tom nemravně vydělávat! Neboť kdo chce psa bít, hůl si najde.

Největší pokrytectví a farizejství najdeme krátce před závěrem dokumentu. Praví se tam, že „NBÚ respektuje svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace (článek 26 Ústavy SR), avšak i tato svoboda má svoje limity, protože ve smyslu judikatury Ústavního soudu SR všechny základní práva a svobody se chrání jen v takové míře a rozsahu, pokud uplatněním jednoho práva nebo svobody nedojde k nepřiměřenému omezení či dokonce upření jiného práva nebo svobody.“ Tak přemýšlím, čím Infovojna omezila nebo upřela svobodu kohokoli tím, že vypouštěla do světa informace a svoje názory na ně. Odpověď na tu otázku neznám.

Pointa? Dokument končí Poučením: „Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.“ Suma sumárum: 14 stránek plných eurofrází, které mají zakrýt to podstatné: na Slovensku skončila svoboda slova. Zapomeňte!

AUTOR: Simon Black

ZDROJ: SovereignMan.com / prvnizpravy.cz